

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Spanyolország a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 146/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

kenység mellett szűkült; a külső hiány magas szintje lecsökkent; és az inflációs nyomás enyhült.

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére (a stabilitási programokról),

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Spanyolország a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) Több mint egy évtized erőteljes GDP-növekedést követően Spanyolország 2009-ben súlyos recessziót élt át. A visszaesést a belföldi keresletben bekövetkezett, a fellendülési szakaszban felhalmozott makrogazdasági egyensúlytalanságok szűkülését tükröző csökkenés okozta, a globális pénzügyi válság pedig tovább súlyosbította. Konkrétan véget ért a hitelezési tevékenység fellendülése és a magán-szektor gyorsan növelte megtakarítási rátáját; a túlméretezett ingatlanágazat alacsonyabb árak és hanyatló tevé-

A visszaesés a munkahelyek drámai mértékű megszűnéséhez és ugyanilyen drámai munkanélküliségi rátához vezetett. A jelenlegi válság súlyos hatást gyakorol a spanyol államháztartásra is. A visszaeső gazdasági tevékenység mellett a költségvetési folyamatok alkalmazkodó politikai választ tükröznek, jelentős ösztönző intézkedések végrehajtásával. Az államháztartási hiány már 2008-ban túllépte a GDP 3 %-át, és ezért 2009 márciusában túlzott hiány esetén követendő eljárás indult. Ezen eljárás legutóbbi lépése 2009 decemberében a Tanács által kibocsátott, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 126. cikkének (7) bekezdése alapján megfogalmazott módosított ajánlás volt, amelyben Spanyolország felkérészt kapott a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetésére. Az ország előtt álló fő kihívást a kiigazítás folytatása, többek között a külső hiány szűkítése és a GDP-növekedés forrásainak a belföldi kereslettel – különösen az ingatlanágazattól – a külgazdaság felé eltolódó kiegyensúlyozását jelenti. Ehhez a termelékenység és a potenciális GDP-növekedés fokozására, valamint a fenntartható munkahelyteremtésre irányuló reformokra lesz szükség. Ezzel egy időben növelni kell a versenyképességet, többek között megfelelő költségcsökkentő politikák, például a kereskedelmi partnerek tekintetében való visszafogott bér- és áremelés révén. Ezek a strukturális versenyképességi problémák a fő kereskedelmi partnerekét meghaladó gazdasági növekedést tükröző ciklikus tényezőkkel együtt előidéztek a folyó fizetési mérleg jelentős hiányát, amely az elmúlt évtizedben gyorsan szélesedett, 2007-ben kétszámjegyű csúcsot érve el, mielőtt 2009-ben nagyjából felére csökkent. Végül, még ha az állami szektor ez idáig tompította is a magánszektor erőteljes visszazorulását, ez a költségvetés fenntarthatóságának veszélyeztetése nélkül tovább nem folytatható. Ezért az elkövetkező évek egyik fő kihívása a hiteles és fenntartható költségvetési konszolidációs stratégia folytatása lesz.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat.

Ebben az összefüggésben létfonosságú a strukturális reformok ütemének felgyorsítása, a potenciális növekedés elősegítése céljából. Különösen fontos, hogy Spanyolország reformokat hajtson végre a munkaerőpiac, az oktatás, a szolgáltatások és a villamos energia terén zajló verseny, valamint a K+F hatékonysága területén.

- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP 2010-ben 0,3 %-kal szűkül, majd 2011-ben a reál-GDP növekedés 1,8 %-ra javul, 2012-ben és 2013-ban pedig átlagosan 3 %-ot ér el. A javulást főként a belföldi kereslet ösztönözné, a külgazdasági szektor által nyújtott némi segítség révén. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján⁽¹⁾ úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010 vonatkozásában enyhén, azt követően pedig határozottan optimista GDP-növekedési feltételezésekre épül. A belföldi kereslet tervezett pályája valószínűleg lassabb lesz az elkövetkező években a folyamatban lévő strukturális kiigazítások erős hatása miatt, különösen – de nem kizárólag – azért, mert a gazdasági tevékenységben csökken az ingatlanberuházások aránya. A program enyhülő inflációra vonatkozó előrejelzései valószínűnek tűnnek. A külfölddel szembeni nettó finanszírozási igény várhatóan tovább csökken a programidőszak alatt, tükrözve Spanyolország nagymértékű külső egyensúlyhiányának féken tartását.
- (5) A program becslései szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 11,4 %-át teszi ki. 2008-ban a GDP 4,1 %-ának megfelelő hiányhoz képesti jelentős romlás nagymértékben tükrözi a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatását, beleértve az automatikus stabilizátorok működését, ugyanakkor ezt a romlást az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 2,25 %-ának megfelelő ösztönző intézkedések is előidéztek. A programban tervezettek szerint a költségvetési politika 2010-ben restriktív válik a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával összhangban, és a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése, valamint a fenntartható államháztartási egyenleghez való visszatérés érdekében.
- (6) A program alapján a 2010. évi államháztartási hiánycél a GDP 9,8 %-a, amely jóval magasabb a 2010. évi költség-

vetésben előre jelzett, GDP-arányosan 8,1 %-os hiánynál. Ez a GDP-arányosan 1,7 százalékpontos romlás a 2009-ből eredő bázishatást tükrözi. A 2010. évi költségvetési törvény számos diszkrecionális intézkedést tartalmaz a bevételi és a kiadási oldalon egyaránt, és a spanyol költségvetési konszolidáció kezdetét jelzi. A bevételi oldalon a költségvetés többek között a héamértékek 2010. júliustól történő megemelését, a megtakarítások adózási rendszerének fokozott progresszivitását és a kkv-k körében a foglalkoztatást elősegítő ideiglenes adócsökkentést tartalmaz. Tükrözi az alkoholra és a dohánytermékekre 2009 közepén bevezetett adóemelés kiegészítő hatását is. A kiadási oldalon a költségvetés a helyi önkormányzatoknak szóló beruházási csomag részleges meghosszabbítását tartalmazza, a GDP 0,5 %-át kitevő mértékben. Ezt a beruházási kiadást a várakozások szerint bőven ellensúlyozzák a folyó kiadásoknak a GDP 0,75 %-át kitevő megtakarításai. A költségvetés továbbá nagy számú, 2008-ban bevezetett átmeneti ösztönző intézkedés – mint például a bérjövdelem adóterheinek személyijövedelemadó-jóváírás révén történő csökkentése – visszavonását tükrözi. Az átmeneti ösztönző intézkedések visszavonása és a 2010-re tervezett új diszkrecionális intézkedések együttes hatása a várakozások szerint 2010-ben a költségvetési egyenlegnek a GDP mintegy 1,75 %-át kitevő mértékű javulását eredményezi, ami összhangban lenne a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. A konszolidációt a 2010. évi költségvetésben foglalt intézkedéseken túl várhatóan megerősíti a 2010-re vonatkozó úgynevezett „azonnali cselekvési terv”, amely GDP-arányosan 0,5 %-kal csökkenti a 2010. évi költségvetési törvényben tervezett kiadásokat. A strukturális egyenleg – azaz az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélküli, ciklikusan kiigazított egyenleg – változásával mért költségvetési irányvonal 2010-ben restriktív lesz, GDP-arányosan 2 százalékpontos javulás mellett.

- (7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja, hogy a hiány 2013-ra a GDP 3 %-ában megállapított referenciaérték alá csökkenjen, a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással összhangban.

Az aktualizált változat hiánycélja a GDP 7,5 %-a, 5,3 %-a, illetve 3 %-a 2011-re, 2012-re, illetve 2013-ra. A konszolidációt a későbbi években várhatóan erőteljesen támogatja a 2010. január 29-én jóváhagyott, és részleteiben a következő hónapokban kidolgozandó, a 2011–2013 közötti időszakra szólóan a központi kormányt érintő ún. takarékosági terv, valamint a még jóváhagyás előtt álló keretmegállapodások, amelyek számos új – regionális és helyi szintű – kiadáscsökkentő intézkedést tartalmaznak. Az ebben a csomagban foglalt fő javaslatok célja i. gyakorlati létszámstopp az állami szférában, ii. a folyó termelő felhasználás, a transzferek és az egyéb kiadások GDP-arányosan 1 százalékpontos tartós csökkentése, iii. a bruttó állóeszköz-felhalmozás csökkentése a GDP 0,9 %-ával, és iv. a támogatások csökkentése a GDP 0,5 %-ával. A program szerint a középtávú célkitűzés a ciklus során a kiegyensúlyozott pozíció marad. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és

⁽¹⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is, például a Bizottság szolgálatainak 2010. évi időközi előrejelzését.

az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit. Mindazonáltal a program nem tervezi a középtávú célkitűzés elérését a programidőszakon belül.

- (8) A költségvetési eredmény a programidőszak során a programban előre jelzettnél rosszabbul is alakulhat. Ezek a kockázatok 2010-ben viszonylag csekélynek tűnnek, de relevánsabbak 2011. és az azt követő évek tekintetében. Az aktualizált változatban szereplő makrogazdasági előrejelzések jöllehet csak mérsékelt optimisták 2010-ben, azt követően azonban kifejezetten optimisták. Bizonytalanság övezi a várt konszolidációs intézkedéseket is – különösen 2010 után időszak tekintetében –, amelyek még mindig a javaslati szakaszban vannak, és szükség van további konkrétizálásukra, elfogadásukra és végrehajtásukra. A keretmegállapodások várhatóan csökkentik a regionális és a helyi önkormányzatok költségvetési teljesítményéből származó további kockázatot.
- (9) A bruttó államadósság a becslések szerint 2009-ben a GDP 55,2 %-át teszi ki, ami jelentős emelkedés az előző évi 39,7 %-hoz képest. A hiány jelentős emelkedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett a – főként a hiteltámogatási műveleteket tükröző – jelentős SFA-tételek is hozzájárultak az adósságráta emelkedéséhez.

Az adósságráta az előrejelzések szerint további 19 százalékponttal nő a programidőszakban, 2010-ben túllépve a Szerződés szerinti referenciaértéket és így 2013-ra eléri a GDP 74 %-át, főként a folyamatosan magas államháztartási hiány miatt. A makrogazdasági forgatókönyv és a költségvetési célok kockázatai, a pénzügyi szektor szerkezetátalakításának szükségessége és – kisebb mértékben – a pénzügyi mentőcsomag keretében nyújtott kezességvállalások hatását illető bizonytalanság miatt mindazonáltal előfordulhat, hogy az adósságráta alakulása az aktualizált programban előre jelzettnél kedvezőtlenebb lesz. A pénzügyi szektor támogatására hozott intézkedésekhez kapcsolódó adósság növekedése azonban visszafordítható, ha a támogatási program és a hozzá kapcsolódó pénzügyi műveletek sikeresek.

- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősdésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett 2020-ig stabilizálná az adósságrátát.
- (11) Az idősdés hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen meghaladja az EU átlagát, főként az elkövetkező évtizedekben a nyugdíjkiadásoknak a GDP aránya tekintetében való igen jelentős növekedése miatt. A program előrejelzése szerint 2009-ben az előző program kiindulási helyzeténél jelentősen rosszabb költségvetési egyenleg súlyosbítja az idősdésnek a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Meg kell jegyezni, hogy a jövőbeli nyugdíjkiadások

egy részének előfinanszírozása céljából a nyugdíj-tartalék-alapban eszközöket halmoztak fel. A Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében⁽¹⁾ magasnak becsült, az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez az elsődleges többletek közép távon való elérése és kapcsolódó strukturális reformok járulnának hozzá.

A program értelmében a kormány 2010. január 29-én többek között a következő elemeket tartalmazó nyugdíjreformot javasolta a toledói paktum tekintetében: i. a nyugdíjkorhatár fokozatos felemelése 67 évre és a jelenlegi rendszer egyéb paramétereinek lehetséges összekapcsolása a munkával töltött élet ezen meghosszabbításával; ii. a hozzájárulások és a juttatások közötti kapcsolat erősítése (beleértve annak lehetőségét is, hogy a rendszer részeként hátrahagyott hozzátartozói számlákat hozzanak létre); iii. rugalmasabb kapcsolat az önkéntes kiegészítő nyugdíjrendszerek és az állami szociális biztonsági rendszerek között, valamint iv. megfelelő és a hatékonyabb családtámogatási politika.

- (12) Bár a középtávú költségvetési keret nagy mértékben hozzájárult a többéves költségvetési tervezés elősegítéséhez és összességében jó eredményt mutat, ez utóbbi 2008 óta romlik. A meglévő belföldi költségvetési keretet megerősítették a költségvetési stabilitásról szóló törvény 2007-es reformjával, amely bevezette a ciklust átfogó költségvetési stabilitás elvét. Ez lehetővé tette, hogy a ciklikus helyzet alapján határozzanak meg költségvetési célkitűzéseket. Az említett jogszabály 2009-ben elérte rugalmasságának határait, amikor a regionális és a helyi közigazgatás számára kivételesen engedélyezték, hogy a költségvetési keretben eredetileg tervezettnél magasabb hiánnyal rendelkezzenek. Mindazonáltal az államháztartás fenntarthatóságáról szóló keretmegállapodásoknak a régiók és az önkormányzatok részéről való jóváhagyása, maradéktalan végrehajtás esetén létre fog hozni egy a központi kormány kiadási szerkezetének átalakítására vonatkozó tervek elfogadásához és nyomon követéséhez hasonló eszközt.

- (13) A program a spanyol exitstratégia kulcselemeként kiemeli az államháztartás minőségének fontosságát. E tekintetben a program az államháztartási kiadások költséghatékonyságának és eredményességének javítását, valamint az adórendszer strukturális elemeinek megváltoztatását célzó bizonyos reformokat vázol fel. A bevételi oldalon ide tartoznak a spanyol adórendszer strukturális elemeit érintő változtatások, így például a bérjövedelem adóterhei csökkentésének visszavonása, a megtakarítások adózási rendszerének fokozott progresszivitása és a héamértékek emelése. A kiadási oldalon elsőbbséget élveznek a produktív

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságáról szóló 2009. november 10-i tanácsi következtetésekből „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

kiadások – különösen az oktatás és a K+F –, valamint ezzel párhuzamosan a közbelső állami fogyasztás megfékezésének a szükségessége, amelyet a 2011–2013 közötti időszakban a GDP-arányos 4,3 százalékpontos csökkenés tükröz.

- (14) Összességében 2010-ben a programban felvázolt költségvetési stratégia nagyjából összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. 2011-től azonban a kockázatokat figyelembe véve lehetséges, hogy a költségvetési stratégia nincs teljesen összhangban a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott tanácsi ajánlással. Noha a hiánynak a GDP 3 %-a alá történő csökkentésére irányuló költségvetési stratégia elvben összhangban van az ajánlásokkal, a fent említett kockázatokat figyelembe véve még nem biztosított, hogy a túlzott hiány megszüntetése határidőre megvalósul, az átlagos költségvetési kiigazítás pedig elmaradhat az egész időszak tekintetében a GDP legalább 1,5 %-át kitevő éves ajánlott mértéktől. A 2010 után optimista makrogazdasági forgatókönyv következtében a költségvetési stratégiához jelentős lefelé mutató kockázatok kapcsolódnak, ami azzal járhat, hogy a gazdasági növekedés hozzájárulása a költségvetési konszolidációhoz a programban tervezettnél alacsonyabb lesz. Ezenkívül konkrét elfogadandó intézkedések alapján részletesebben meg kell határozni a 2010 utáni kiigazítási pályát. Lehetséges, hogy a költségvetési stratégia sem elegendő ahhoz, hogy az adósságrátát csökkenő pályára állítsa. E kockázatok kezeléséhez a stratégiát teljes mértékben meghatározott intézkedésekkel kell alátámasztani 2010 után, a program későbbi éveire vonatkozó terveket pedig kellő mértékben meg kell erősíteni. Ez az adósságráta és az idősödő népességhez kapcsolódó (jövőbeli) kiadások előre jelzett gyors növekedése, valamint a Spanyolország számára a kiigazításokkal kapcsolatos állandósult kihívások fényében is indokolt.

- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében némi hiányosságokat mutat⁽¹⁾. A Tanács a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló ajánlásaiban arra kérte továbbá Spanyolországot, hogy a stabilitási programok aktualizált változataiban külön fejezetben számoljon be a tanácsi ajánlások végrehajtása terén tett előrelépésről⁽²⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a jelenlegi válság súlyos hatást gyakorol a spanyol államháztartásra, 2009-ben igen magas becsült hiánnyal és az államadósság gyorsan emelkedő arányával. A stabilitási program aktualizálása 2010-től jelentős folyamatos költségvetési konszolidációt céloz,

⁽¹⁾ Különösen a munkatermelékenységre, a ledolgozott órák számára, valamint az egyszeri és az egyéb átmeneti intézkedésekre vonatkozó adatok hiányoznak.

⁽²⁾ Spanyolország lényegében megfelelt ennek az ajánlásnak, bár a beszámoló nem külön fejezetben szerepelt, hanem a középtávú költségvetési stratégiáról szóló fejezetbe volt beépítve.

az államháztartási hiánynak 2013-ig a GDP 3 %-a alá történő csökkentése céljából. Alapvető fontosságú a költségvetési konszolidáció, mivel az emelkedő költségvetési hiány és adósság árthatnak a középtávon fenntartható gazdasági növekedésnek. Emellett a költségvetés hosszú távú fenntarthatóságának javítását prioritásként kell kezelni az idősödő népességhez kapcsolódó (jövőbeli) állami kiadások jelentős emelkedésének fényében is. Az ambiciózus konszolidációs pálya eléréséhez azonban további erőfeszítésekre lehet szükség, különösen a kifejezetten optimista makrogazdasági feltételezések és az ebből eredő azon kockázatok fényében, hogy a gazdasági növekedés a feltételezettnél alacsonyabb mértékben járul hozzá a költségvetési konszolidációhoz, valamint a későbbi évek bevételi teljesítménye miatt, amelynek elérése nehéznek bizonyulhat. A kiigazítási pályát ugyanakkor a 2010 utáni évekre vonatkozóan nem támasztják alá teljes mértékben konkrét intézkedések. Az államháztartás különböző szintjei közötti kapcsolatok szabályozását is magában foglaló működő költségvetési keret az ambiciózus konszolidációs tervek megvalósításának támogatására szolgáló alapvető eszköz a magas fokú költségvetési decentralizációval jellemzett környezetben. Ezenkívül az államháztartás minőségének további javítása azért is fontos, hogy a meglévő makrogazdasági egyensúlytalanságok – különösen a külső egyensúlyhiány – folyamatos kiigazítása szükségességének fényében erőteljesebbé váljon a gazdaság zökkenőmentes kiigazítása, különösen a potenciális GDP emelése, a munkahelyteremtés elősegítése, a termelékenység és a versenyképesség fokozása révén.

A fenti értékelés alapján, valamint figyelembe véve az EUMSZ. 126. cikke (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i ajánlást, Spanyolország felkérést kap arra, hogy:

- i. a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése érdekében szigorúan hajtsa végre a programban felvázolt ambiciózus költségvetési terveket, valamint a 2010 utáni évekre vonatkozóan támassza alá azokat konkrét intézkedésekkel, és álljon készen további konszolidációs intézkedések elfogadására abban az esetben, ha megvalósulnak az ahhoz kapcsolódó kockázatok, hogy a programban szereplő makrogazdasági forgatókönyv optimistább a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott ajánlást alátámasztó forgatókönyvnel; a túlzott hiány esetén követendő eljárásra vonatkozó ajánlásban előírtaknak megfelelően a költségvetési kiigazításokon túl is ragadjon meg minden további alkalmat – többek között a kedvezőbb gazdasági feltételekből adódókat is – arra, hogy gyorsítsa a bruttó adósságráta csökkentését a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték felé;
- ii. tekintettel az idősödő népességhez kapcsolódó (jövőbeli) kiadások előre jelzett növekedésére és az államadósság arányának gyors emelkedésére, az öregségi nyugdíjrendszernek a kormány által javasolt reformja végrehajtásával is javítson az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságán;
- iii. gondoskodjon arról, hogy a költségvetési keret az államháztartás minden szintjén hatékonyan támogassa a felvázolt

középtávú költségvetési tervek megvalósítását, és az év során szigorúan kísérfje figyelemmel a költségvetési célok betartását;

költségvetési konszolidációs intézkedések az államháztartás minőségének folyamatos javítására is irányuljanak.

iv. a fennálló makrogazdasági egyensúlytalanságok további kiigazításának szükségessége fényében biztosítsa, hogy a

Spanyolországot arra is felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. február	0,9	- 3,6	- 0,3	1,8	2,9	3,1
	BIZ 2009. november	0,9	- 3,7	- 0,8	1,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	1,2	- 1,6	1,2	2,6	1,2	2,6
HICP-infláció (%)	SP 2010. február	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. november	4,1	- 0,4	0,8	2,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. február	0,6	- 3,5	- 4,4	- 3,2	- 1,6	- 0,2
	BIZ 2009. november	0,8	- 2,8	- 3,6	- 2,6	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	0,8	- 2,3	- 3,4	n.a.	n.a.	n.a.
Nettó külső finanszírozási képeség/igény (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 9,1	- 4,9	- 4,2	- 3,8	- 3,6	- 3,5
	BIZ 2009. november	- 9,1	- 4,5	- 3,7	- 3,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 9,2	- 6,6	- 5,8	- 5,4	n.a.	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. február	37,0	34,6	35,7	36,7	37,5	38,3
	BIZ 2009. november	37,0	34,0	35,6	36,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	37,0	37,5	38,3	38,7	n.a.	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. február	41,1	46,1	45,5	44,2	42,8	41,3
	BIZ 2009. november	41,1	45,2	45,6	45,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	40,4	43,3	43,1	42,6	n.a.	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 4,1	- 11,4	- 9,8	- 7,5	- 5,3	- 3,0
	BIZ 2009. november	- 4,1	- 11,2	- 10,1	- 9,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 3,4	- 6,2	- 5,7	n.a.	n.a.	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 2,5	- 9,6	- 7,7	- 4,9	- 2,3	0,1
	BIZ 2009. november	- 2,5	- 9,4	- 7,6	- 6,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 1,9	- 4,1	- 2,9	- 1,9	n.a.	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 4,3	- 9,9	- 7,9	- 6,1	- 4,6	- 2,9
	BIZ 2009. november	- 4,4	- 10,0	- 8,5	- 8,1	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 3,7	- 5,2	- 4,2	n.a.	n.a.	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Strukturális egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 4,3	- 9,9	- 7,9	- 6,1	- 4,6	- 2,9
	BIZ 2009. november	- 4,1	- 9,3	- 8,5	- 8,1	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 3,3	- 4,6	- 4,2	n.a.	n.a.	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. február	39,7	55,2	65,9	71,9	74,3	74,1
	BIZ 2009. november	39,7	54,3	66,3	74,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	39,5	47,3	51,6	53,7	n.a.	n.a.

Megjegyzések:

(1) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(2) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésekről a legfrissebb program szerint nincs adat, a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint 2008-ban a GDP - 0,3 %-a, 2009-ben pedig - 0,7 %-a.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.